

Η ιερωσύνη δεν είναι τέχνασμα (Μοναχός Μωυσής Αγιορείτης)

Categories : [BIBΛΙΟΚΡΙΤΙΚΕΣ](#)

Date : 24 Ιανουαρίου, 2011

Απάντησις εις νέον θεολόγον-κληρικόν και συγγραφέα

Δυστυχώς υπάρχει ένας ισχυρός πόλεμος, εσωτερικός, και τελευταία αποκάλυπτος, με τάσεις οικουμενιστικές, μοντέρνες και αλλότριες και μάλιστα από κινήσεις Αρχιερέων. Μιλούν για μετάφραση της απειρόκαλλης θείας Λειτουργίας, για δύο Εκκλησίες, για είσοδο των γυναικών στο ιερό βήμα, για νεοπατερική, μεταπατερική και συναφειακή θεολογία, για κοσμικές συναυλίες εντός των ιερών ναών και λοιπά. Τους μιμούνται και ακολουθούν ιερείς, που παρασύρουν τον λαό σ' ένα δρόμο απλουστεύσεως, ευκολίας και ισοπεδώσεως. Οποιος αντιδρά αμέσως χαρακτηρίζεται φανατικός, ταλιμπάν, απηρχαιωμένος, μονολιθικός και αρτηριοσκληρωτικός. Γίνεται προσπάθεια να φθαρεί, να γελοιοποιηθεί, να θεωρηθεί φαιδρός. Η ακρίβεια, η αλήθεια και η παράδοση θα ελέγχει πάντα τους παραχαράκτες.

Ένα νέο, λίαν σοβαρό, επικίνδυνο, επιπόλαιο, άστοχο και ασεβές ατόπημα αποτελεί η έκδοση ενός βιβλίου με τον βαρύγδουπο τίτλο "Οι προϋποθέσεις της ιερωσύνης μέσα από τα κείμενα των Πατέρων.... Κανονικό Δίκαιο και Οικονομία στη ζωή της Εκκλησίας" κάποιου νεαρού θεολόγου **Ιωάννου Α. Αρσενιάδη**, που πρόσφατα πληροφορούμαι χειροτονήθηκε και κληρικός.

Διαβάστε ολόκληρο το κείμενο πατώντας [εδώ](#)

Απάντησις
εις τον Άγιορείτην Μοναχόν Μωϋσήν

14.1.2011

Κύριε Διευθυντά,

Μετὰ πολλῆς λύπης ἀνέγνωσα τὸ ἀνορθόδοξο περιεχόμενον ὀρθοδόξου

διαμαρτυρίας τοῦ πολιοῦ ἐν μοναχοῖς πατρὸς Μωϋσέως Ἀγιορείτου, τὸ ὁποῖον ἐ δημοσιεύθη τῇ 7ῃ Ἰανουαρίου

2011 εἰς τὴν ἐφημερίδα *Ὁρθόδοξος Τύπος* με ἀριθμὸν φύλλου

1861. Δὲν θὰ ἤθελα νὰ ὑπεισέλθω στὶς πρωτοφανεῖς, ἀβάσιμες καὶ παντελῶς ἀ στήρικτες αἰτιάσεις του, διότι ὡς φαίνεται ὁ λόγιος π. Μωϋσῆς δὲν ἐ μελέτησε ἐπισταμένως τὴν ἐργασία μου, ἀλλὰ ἐπέλεξε τὴν ἐπιλεκτικὴν χρῆσιν ἀπ οσπασμάτων ἀλλοιώνοντας δυστυχῶς τὸ νόημα παραβλέποντας βεβαίως καὶ τὶς π αραπομπές.

Δὲν θὰ ἤθελα νὰ ἐπεκταθῶ. Θὰ ἤθελα μόνον εὐλαβῶς νὰ καταθέσω κάποιες ἐ ρωτήσεις-ἀπορίες, ποὺ ἀπαιτοῦν ὀρθόδοξη προσέγγισιν, ὥστε νὰ ἀπαντηθοῦν μὲ π νεῦμα οἰκοδομῆς.

1. Ὁ π. Μωϋσῆς διάβασε σὲ κάποιες σελίδες τοῦ κρινόμενου βιβλίου μου θέσιν καὶ ἄποψιν ἰδικήν μου, ποὺ νὰ ὀμιλεῖ περὶ καταργήσεως τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων ἢ τῆς ἰσχύος των; Ἐὰν εἶχε καλὴν πρόθεσιν, θὰ μπορούσε ὡς πατὴρ μὲ π ὄνο ψυχῆς, ὡς γράφει, νὰ μὲ καλοῦσε, μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ πρῶτον, καὶ εὐ χαρίστως νὰ ἀκούσω καὶ νὰ δεχθῶ τὴν οἰανδήποτε ἄποψιν ἅμα δὲ καὶ ἐπιτίμησιν.

2. Πῶς μὲ χαρακτηρίζει οἰκουμενιστὴν καὶ ἀγράμματον καὶ πόθεν τεκμέρεται τὸ μὴ ὀρθόδοξον φρόνημά μου, τὴν στιγμὴν ποὺ ὁ ἴδιος ἀντὶ νὰ ἔχει διάθεσιν οἰκοδομῆς καὶ διορθώσεως δεικνύει διάθεσιν καταδίκης καὶ ἐ ξοντώσεώς μου;

3. Ἀλήθεια, ποιοὶ κανόνες τῆς Ἁγίας Ὁρθοδόξου Πίστεώς μας υἰοθετοῦν τὴν διαπ ὀμπουσιν καὶ τὴν ὑβριν ὡς μέσου παιδαγωγίας;

Λυποῦμαι ποὺ ἡ λύπη, ἡ ἔκπληξις καὶ ἡ πίκρα τοῦ πατρὸς Μωϋσέως δὲν ὑπῆρξε εἰ λικρινῆς, ἀλλὰ μᾶλλον σκόπιμος διάθεσις διαστρεβλώσεως τῶν πραγμάτων.

Δὲν ἰσχυρίζομαι ὅτι ἡ ἐργασία μου δὲν ἔχει ἀτέλειες ἢ πιθανὸν καὶ π αραλείψεις, οὔτε διεκήρυξα ὅτι ἀποτελεῖ θέσφατον ἀξίωμα θεολογικῆς τοπ οθετήσεως ἐπὶ μειζόνων θεμάτων, ὡς εἶναι ἡ ἰσχὺς τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων καὶ τὸ κῦρος αὐτῶν.

Ευχαρίστως δέχομαι τις όποιες υποδείξεις καλοπροαίρετες ή ακόμα και κακόβουλες. Όχι όμως δια του τύπου. Θα έδεχόμην δια του τύπου κριτική, έφόσον είχα προβεί εις δημόσιαν παρουσίασιν του βιβλίου μου. Μήπως γνωρίζετε, ποῦ παρουσίασα τὸ βιβλίό μου; Ἐγὼ τουλάχιστον δὲν ἐνθυμοῦμαι νὰ ἔκανα ὅπιοιδήποτε παρουσιάσῃ του.

Μήπως μπορείτε νὰ μοῦ πεῖτε σὲ ποιὸ βιβλιοπωλεῖο πωλεῖται;

Ἐχω τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν κυκλοφορεῖ σὲ κανένα βιβλιοπωλεῖο.

Εὐχαριστῶ τὸν π. Μωϋσῆ, ποῦ μὲ ἔκρινε τόσο «δίκαια» καὶ «ἀντικειμενικὰ», γιὰ ἓνα βιβλίον, ποῦ ποτὲ δὲν παρουσίασα καὶ ποῦ δὲν κυκλοφόρησε εἰς τὸ ἐμπόριον οὔτε καὶ εἰς τοὺς κύκλους τῶν εὐλαβῶς ἡσυχάζοντων.

Ἀλήθεια,

π. Μωϋσῆ, ὅταν ἐπιθυμεῖς νὰ διορθώσῃς τὸ λάθος σὲ κάποιον ἀδελφόν, τὸ κάνεις μέσα ἀπὸ τὴν ἀρθρογραφία καὶ μέσα ἀπὸ τὸ τάλαντο, ποῦ σοῦ ἔδωσε ὁ Θεός; Τὸ δοθὲν σοι τάλαντο, Ἄγιε Γέροντα, σοῦ ἐδόθη ἀπὸ τὸν Θεόν, ὥστε νὰ οἰκοδομεῖς εἰς σωτηρίαν καὶ ὄχι νὰ σκανδαλίζῃς καὶ νὰ ἀδικεῖς τοὺς ἀδελφούς σου.

Μὲ πολλὴ ἀγάπη ἀναμένω τις ἐπιπλήξεις σου ὄχι δια τοῦ τύπου, ἀλλὰ δια τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφικῆς κοινωνίας, τὴν ὁποία μὴ λησμονεῖς, ὅπως λησμόνησες καὶ ἔμενα, ποῦ δῆθεν δὲν μὲ γνώριζες. Καὶ ἐάν δὲν μὲ ἐγνώριζες, ἄς ἐρωτοῦσες τουλάχιστον νὰ μάθῃς γιὰ ἔμενα ἀπὸ κοινούς φίλους ἢ ἀπὸ πρόσωπα τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Εὔχομαι ἀπὸ καρδίας, ὅπως ὁ Κύριος τῆς ἀγάπης νὰ φωτίσῃ τὸν γέροντα Μωϋσῆ, ὅπως ἀνανήψῃ ἀπὸ τις πρωτοφανεῖς, ἀστήρικτες αἰτιάσεις του, καὶ

βέβαια ή ιερωσύνη δέν εἶναι τέχνασμα, ἀλλά διακονία, μαρτυρία πίστεως, θυσία, τελείωση. Καί ὄχι μόνον δέν ἀδυνατεῖ ή ιερωσύνη νά σηκώσει τό ἀκάθαρτο, ἀλλά θεραπεύει καί ἀναπληρεῖ τά ὑστερήματα.

Ἀρχιμανδρίτης

Ἰωάννης Α. Ἀρσενιάδης

(Πηγή: "Ορθόδοξος Τύπος" 28/1/2011)